

Ἐπεὶ συνδρομὴ δρχ. . . 12

Τιμὴ τῆς Καταχωρήσεως δι' ἑκάστον στίχ. λ.π. 15

## ΕΡΜΗΣ

ἐκ δὲ τὰς

ἐκ τὰς

Ἡ ἐσωτερικὴ τῆς πατρίδος κατάστασις, ὑπὸ τὴν πολιτικὴν αὐτῆς ἐποψὴν θεωρουμένη, εἶχε καταντήσῃ πρὸ πολλοῦ εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα, ὥστε ἅπαντες ἐν γένει ἐθεώρουν ἀναπόφευκτον τὴν κοινωνικὴν μας διάλυσιν, ἐὰν τὰς ἡμέρας τῆς κυβερνήσεως δὲν ᾔθελον φαντάζεσθαι ἄνδρες διακεκριμένης τιμιότητος καὶ ἱκανότητος, οἵτινες διὰ τῶν πλεονεκτημάτων τῶν τούτων νὰ διαφύξωσιν ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Εἰς μεταξὺ τῶν πολιτικῶν μας ἀνδρῶν τῶν διὰ τιμιότητα, ἱκανότητα καὶ δραστηριότητα διακρινόμενων, ὁ κύριος Δημήτριος Χρηστίδης ὅστις παρηγωνίσθη μέχρι τοῦδε ἀδίκως καὶ μόνον ἕνεκα τῶν πλεονεκτημάτων τοῦ τούτου, διότι κατέσχευε τῆς τιμιότητος ἡ κακία, τῆς ἱκανότητος ἡ ἀνικανότης καὶ τῆς ἀρετῆς ἡ μοχθηρία, ἡ δημοκρατία καὶ ὁ φατρισμός, θεωρηθεὶς ὑπὸ τῆς πλειονοψηφίας τῶν βουλευτικῶν μας σωμάτων καὶ τοῦ Σ. βασιλέως μας ὡς δυνάμενος νὰ διευθύνῃ μετ' ἐπιτυχίας τὸ πολιτικὸν σκῆφος μας, διορίσθη ἐσχάτως ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, καὶ ἡμεῖς θασιζόμενοι εἰς τὰ προσόντα ταῦτα τοῦ κυρίου Χρηστίδου ἐλπίζομεν ὅτι, διαφύξωσιν τοῦ ὑπουργείου ὅλους τοὺς κλάδους τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θέλει προτιμηθῇ ἀναντιρρήτως ἡ τιμιότητος καὶ ἡ ἱκανότης αἱ πρὸ καιροῦ ἐξοριθεῖσαι ἀπὸ τὸν τόπον μας.

Εἰς ταύτην ὅμως τὴν διαφύξωσιν τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας ἀπαιτεῖται μεγίστη σύνεσις, ἀπαιτεῖται μεγίστη προσοχή, ἀπαιτεῖται καλὴ πίστις. Ἡ κοινὴ γνώμη, τὴν ὁποίαν ὀφείλουσαν νὰ σέβωνται οἱ κύριοι ὑπουργοὶ καὶ αὐτὸς προσέτι ὁ ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ ἔθνους, θέλει ἀγανακτήσῃ θεοβίως, ἐὰν εἰς τὴν διαφύξωσιν ταύτην εἰσχωρήσῃ τὰ πάθη καὶ ὁ φατρισμός, ἐὰν πνεύμα ἀδικίας μᾶλλον ἢ ἀδυστηρίας δικαιοσύνης ὀδηγήσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου πράξεις τῆς ἐξουσίας ἐσχηματισμένη δὲ οὕσα ἤδη ἅπαν ταχυῶς, ὅπου γίνονται καταχρήσεις, καταπίσεις καὶ ἀδικίαι θέλει ἐπαινέσῃ καὶ εὐλογῇ τὴν χεῖρα, ἥτις θέλει ἀπαλλάξῃ τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τὰ μαστιζόμενα αὐτὰς δεινὰ. Ἀνάγκη πᾶσα λοιπὸν εἶναι ὥστε ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐνεργήσῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην σύμφωνα μετὰ τὴν κοι-

νὴν γνώμην, νὰ λάβῃ προηγουμένως τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίες περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπαλλήλων τῆς, ὅπερ δὲν εἶναι ἔργον δυσκολοκατάρθωτον.

Εἰς πολλοὺς τοῦ κράτους νομοὺς, καθ' ὃς ἔχομεν θετικὰς πληροφορίες, φατριαζόντες οἱ νομάρχαι καὶ οἱ ἐπαρχοὶ ἀπεδοῦσι κατὰ τὸν ἱερωτέρον τοῦ πολίτου δικαιωμάτων οἱ οικονομικοὶ ὑπάλληλοι σφετερίζονται ἀναφανδὸν μετὰ τῶν ἰδιωτῶν τὸν δημόσιον πλοῦτον, ἡ δικαιοσύνη παρέλυσεν σχεδὸν, καὶ οἱ Εἰρηνοδίκαι καὶ κλητῆρες κατέστησαν ἄλλοι Δερεμπεῖδες, μηδεμίαν γενομένην ἐπιτηρήσεως ἐπὶ τῆς διαγωγῆς τῶν, ἀρκεῖ νὰ πέμπωσι περὶ ἐσῖα εἰς τοὺς ἀνωτέρους δικαστικούς ὑπαλλήλους, καὶ πελατείας εἰς τοὺς μεταξὺ τῶν δικηγόρων φίλους αὐτῶν. Εἰς τοὺς νομοὺς τούτους ἀναμφιβόλως ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι πρὸ πολλοῦ ἐσχηματισμένη, καὶ ὁ λαὸς θέλει εὐλογῇ τὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ᾔθελε τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τόσους λυμεῶνας ἀφρήτους πλέον καταντήσαντας.

Οἱ Ἕλληνικοὶ λαοί, ὡς πολλάκις εἵπομεν, εἶναι λαοὶ φιλήσυχοι καὶ φιλόνομοι· ἀλλ' ἐνταῦθ' ἐν ἀνέχονται καταπίσεις καὶ μισοὺν τὴν ἀδικίαν. Ἡ κυβερνήσις λοιπὸν διὰ νὰ ἐλευσῇ εἰς αὐτὴν τὴν εὐνοίαν, τὰς εὐλογίας, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τοιούτων λαῶν ὀφείλει νὰ ᾔσῃ προσεκτικὴ πρὸ πάντων εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ὑπαλλήλων τῆς, μὴ λησμονοῦσα ὅτι αἱ καταπίσεις καὶ ἀδικίαι ἐπέφερον πολλὰ εἰς τὸν τόπον μας δυστυχήματα, καὶ ἰδίως τὰς ἀνταρσίας τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ὅλοι αἱ Κυβερνήσεις τῶν εὐνομούμενων ἔθνων θρησκειατικῶς σχεδὸν διατηροῦν τὴν ἱεραρχίαν εἰς τοὺς διορισμούς τῶν ὑπαλλήλων ἑκάστου κλάδου τῆς δημοσίας υπηρεσίας, διότι τὸ μέτρον τοῦτο συνάδει καὶ μετὰ τὴν δικαιοσύνην καὶ μετὰ τὸ καλὸς ἐγνωσμένον συμφέρον αὐτῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτῶν κυβερνωμένων. Καὶ συνάδει μὲν τὸ μέτρον τοῦτο μετὰ τὴν δικαιοσύνην, διότι εἶναι αὐτόχρημα ἀδίκημα τὸ νὰ παραγκωνίζονται ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι καὶ νὰ προάγωνται οἱ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νεήλυδοι. Τὸ ἀδίκημα τοῦτο γεννᾷ ἐνταῦθ' ἐνδεῶς κατὰ τῆς ἐξουσίας παράπτω-

να καὶ ἐμποδίζει ἢ μᾶλλον εἰπεῖν καταστρέφει τὴν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ἀμιλλαν τὴν τοσοῦτον ἀναγκαίαν διὰ νὰ μορφωνῶνται οὗτοι καὶ νὰ κατασταίνωνται ἱκανοὶ πρὸς διεύθυνσιν τῆς ὑπηρεσίας. Συνάδει δὲ καὶ μετὰ τὸ συμφέρον τῶν κυβερνωμένων καὶ τῶν κυβερνωμένων, διότι οἱ μὲν πρῶτοι ἀποκοτῶν ἀρίστους ὑπαλλήλους, οἱ δὲ δεύτεροι δὲν γίνονται ὅμως τῆς ἀμειψίας καὶ ἀπειρίας τῶν νεήλυδων.

Παρ' ἡμῖν ὅμως οὐδὲ ἡ ἱεραρχία κατὰ δυστυχίαν διατηρεῖται· διότι ὅλοι οἱ διορισμοὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἐξουσίας γίνονται εἴτε φατριαστικῶς, εἴτε χάριν τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, ὥστε πολλοὶ ἀρχαῖοι ὑπάλληλοι γηράσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ πολλὴν πείραν αὐτῆς ἀποκτήσαντες ἀποπέμπονται αὐτῆς ἀδίκως καὶ ἄνευ λόγου, διορίζονται δὲ ἀναξίως καὶ εἰς ὑψηλὰς πολλὰκις θέσεις παιδάρια ἄνευ πείρας, καυχώμενα μόνον ἀγρυπτικῶς διὰ πολυμάθειαν τῆς ὁποίας ὡσαύτως στεροῦνται. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις καὶ τοὺς ἀρχαίους ὑπαλλήλους τῆς ἀδικεί, καὶ αὐτὴν ἀδικεῖ, καὶ τοὺς κυβερνωμένους ἀδικεῖ. Αὐτὴ δὲ αἱ ἀδικίαι ἀντὶ νὰ τὴν ὠφελήσωσιν τὴν βλάβωσιν διττῶς, τὸ μὲν, διότι χωλαίνει ἡ ὑπηρεσία, τὸ δὲ, διότι γεννῶνται κατ' αὐτῆς παράπτωκα καὶ δυσἀρεσκείαι σμικρύνουσαι τὴν πρὸς αὐτὴν ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν τῶν λαῶν.

Εὐχῆς ἔργον λοιπὸν εἶναι ἐὰν ἡ ἐνεστῶσα κυβερνήσις, ἐκ τῆς ὁποίας ὡς προείπομεν προσδοκῶνται πολλὰ βελτιώσεις, διατηρήσῃ μετὰ πάσης ἀκριβείας τὴν μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἱεραρχίαν, προτιμῶσα τοὺς ἀρχαίους τῶν νεήλυδων, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ ᾔσῃ ἐπιλήψιμος ἡ διαγωγή τῶν καὶ νὰ ἔχῃ τὴν πρὸς διαχείρισιν τῆς ὑπηρεσίας ἀπαιτουμένην ἱκανότητα.

Τὴν δευτέραν τοῦ ἐνεστώτος μηνὸς ἐξεδόθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα Νομαρχίας πρόγραμμα περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐκλογῆς τοῦ τρίτου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας μας, προσδιορίσθη δὲ ὡς ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἡ πέμπτη τοῦ ἐνεστώτος μηνός, ὅτε ἐγένετο ἐνάρξις αὐτῆς.

Εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἥτις ἤρξατο καὶ ἐξακολουθεῖ μετὰ ἀπαράδειγμα τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας, δὲν παρουσιάσθη οὐδεὶς ἄλλος υποψήσιος ἐκτὸς τοῦ κυρίου Δημη-

## ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

## ΕΘΕΛΒΙΝΑ.

Μετάρρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἕως 382.

« Οὐτὼ με τοὺς λυπηροὺς μου τούτους λόγους κατεπλήγονον τὴν καρδίαν τοῦ πατρός μου ὅστις ἐστένιζε, καὶ δὲν μοι ἀπεκρίνετο τίποτε.

« Ἐν πρώτῃ μ' ἔβαλε νὰ καθίσω εἰς τὴν κλίνην του, καὶ μοι εἶπε·

« Τέκνον μου, εἴσαι ἤδη ὀκτὼ ἐτῶν, θένει εἶναι καιρὸς νὰ σοὶ δώσω διδασκαλίαν τινας. . . Μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει πόσος καιρὸς μοι μένει ἀκόμη νὰ τὸν μεταχειρισθῶ διὰ σέ· μετ' ὀλίγον ἔως θέλουν σὲ ἀποσπάσει ἀπὸ τὰς ἀγκάλας μου, καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἔως θέλουν με θανατώσει. Ὡς ἐλπίσθη λοιπὸν ἀπὸ τὰς διδασκαλίας μου αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν μνήμην σου καὶ ἐὰν αἱ βάρβαροι σοὶ χαρίσωσι τὴν ζωὴν, θέλεις ἀπολαύσει τὸν καρπὸν τῆς εἰς τὴν διδασκαλίαν μου προσοχῆς σου.

« Ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀνδρεία νὰ ᾔσῃ οἱ ὀδοὶ τῆς ζωῆς σου, μάταια δὲ ἀπειλᾷ νὰ μὴ σὲ καταπλήττωσι ποτέ· πρέπει νὰ προσμένῃς τὸν ἐχθρὸν σου, νὰ τὸν πολέμῃς καὶ νὰ τὸν νικήσῃς. . . Καὶ πρὸ πάντων, τέκνον μου, μὴ πιστεύῃς ποτέ τὴν μετάνοιαν καὶ τὴν πίστιν φίλου ὅστις μέλλει νὰ σὲ προδώσῃ· ἀλλὰ νὰ τὸν ἐμπιστεύσῃς, ἀπὸ λάτρε βιβλίου ἀποδείξῃ τῆς ἀγαθότητος καὶ εὐλαβείας του. . . Ὁ πατήρ σου δοκιμάζει, φεῦ! τὴν δυστυχίαν του ἀπὸ τὴν προδοσίαν ἐνὸς ἀνδρῶν, ἐνὸς ἀπίστου κακούργου τὸν ὅποιον κατε-

πλούτισε μετὰ τὴν ἀθλον ἐλευθεριότητά του. Ὅμοιος μετὰ τὸν ὅποιον περιέβαλμα εἰς τὸν κόλπον μου, μοῦ διέπερξεν τὴν καρδίαν μετὰ τὸ φαρισακρὸν θέλος τοῦ μίσους του. . . Ἰ.ὼς σὺ, ἀγαπητέ μου Ἀρθύρε, ἀποφύγῃς τὴν μανίαν του. . . Ἀ! ἐὰν ἐπιζήσῃς, ἐλθουμὸς τὰ δεινὰ μου, ἐνδύμεθ' ὅς βατάνους ἔσας μοι προσέειπ' ὁ σκληρὸς. . . Μὴ προσμένῃς, Ἀρθύρε, νὰ σὲ ζήτῃς ἐκδίκησιν ἢ σιὰ μου τιμωρήσει τὸν δώκτην μου ».

« Δὲν σοὶ ἀναφέρω, φιλάττη μου Ἐθελβίνα, ὅλας τὰς μετὰ τοῦ πατρός μου συνδιαλέξεις, διότι αἱ λεπτολογίαι αὐταὶ εἶναι πολὺ μικραὶ καὶ θλιβεραὶ διὰ σέ.— Οἱ λόγοι τοῦ πατρός μου μετέβλεπον κατ' ὀλίγον τὸν χαρακτήρα μου. Ἐντὸς ὀλίγου δὲν ὠμίλει πλέον πρὸς παιδίον, ἀλλὰ πρὸς νέον εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ψυχὴν ἔχον προσδεύει αἱ συμβουλαὶ του, καὶ ὅστις ἡσθάνετο θαύματος τὴν δυστυχίαν του. Ἐκ τοῦ ἐμέτρου τοὺς λόγους μου, συνέστειλον τὴν δυσἀρεσκείαν μου, καὶ ἀπέκρυπτον τὴν θλίψιν εἰς τὴν καρδίαν μου, φοβόμενος μὴν αὐξήσω τὴν λύπην μου μετὰ τὴν ἰδίαν μου. Μοι ἐξήγησε δὲ τὴν διαίρεσιν τοῦ χρόνου, τὴν διαδοχὴν τῶν τεσσάρων ὥρων τοῦ ἔτους, τὸ σχῆμα τῆς γῆς καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ παντός. Συγκρίνας μοι διηγέτο τὴν ἱστορίαν τῶν ἄλλων ἔθνων. καὶ τὴν τοῦ ἡμετέρου, καὶ ἀπὸ παλαιὰ τινα βιβλία εὐρεθέντα ἐκεῖ μ' ἐδίδαξε νὰ ἀναγινώσκω. . . Εὐλόγησεν δὲ καὶ ἐν τῷ ἔξοις, ἐν βέλους καὶ ἐν ἔξοις, σκωριασμένον, καὶ ταῦτα μόνον τὰ βλαβερὰ μετὰ μεταχειρίζομαι μ' εὐκολίαν. Διεκόπτοντο δὲ αἱ διδασκαλίαι του ἀπὸ τοὺς εἰς ἐπίσκεψίν μας ἐρχομένους φύλακας καὶ ἀπὸ τὰ δάκρυά μας.

« Οὐτὼ διήγομεν τὸν καιρὸν τῆς κοινῆς δουλείας μας ἐν διαστήματι δεκαεπτὰ μηνῶν. Εἶθε νὰ διήρκει πάντοτε

ἡ προσφιλὴς ἐκείνη δουλεία τὴν ὁποίαν ἡ παρούσα τοῦ ἀρίστου τῶν πατέρων μοι κατέστανεν ὠφέλιμον καὶ γλυκεῖαν! Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον καιρὸν ἐμβῆκεν ὁ Ῥυθμέρος μετὰ στρατιώτας εἰς τὴν φυλακὴν μας, καὶ μετὰ βάρβαρον ὕψος ἐπρόσταξε τὸν πατέρα μου νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ. Ὁ πατήρ μου μ' ἐπάσεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἐγὼ δὲ τὸν ἐνηγκαλίσθη, καὶ ἐπειδὴ οὐδεὶς μὰς ἐμπόδισεν εἰς ταῦτα, τὸ ἡκολούθησα τρέμω, καὶ μὰς ἔφεραν εἰς μεγάλην τινα αἰθούσαν.

« Ἐκεῖ ἐκάθητο ἀνὴρ πλουσίως ἐνδεδυμένος, τοῦ ὁποίου τὰ σοφὰ θέλματα μοι ἐνέπνευσαν φοίτην. Ὁ πατήρ μου τότε ἐστάθη, καὶ μοι εἶπε σιγᾷ·

« Ἰδοὺ ὁ ἐπιβουλος δώκτης μας ».

« Ἀφ' οὗ δὲ ἐπλησιάσαμεν εἰς αὐτόν, ἐφάνη ὀλίγον συγχυσμένος, καὶ εἶπεν εἰς τὸν πατέρα μου·

« Αἱ! λόρδε, ἀπεράσιτος τέλος πάντων; ἡ ἀποβάλλεις ἀκόμη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἐπιθυμιῶν μου. . . Στοχάσθητι, Γοδφρέδε, ὅτι ἡ θέλησίς μου εἶναι ὁ μόνος μου νόμος. . . Δὲν εἶσαι πλέον ὁ δυνατὸς κόμης τοῦ Ἀβούρν' ἀλλ' εἶσαι ὁ ταπεινὸς αἰχμάλωτος τοῦ Λεοπόλδου ὅστις δύναται νὰ σοὶ δώσῃ κατ' ἀρέσκειαν ἢ ζωὴν ἢ θάνατον. . . Συγκατανεύω ἀκόμη τελευταῖον νὰ σοὶ προτείνω πάλιν τὰς αἰτήσεις μου· ἐὰν θέλῃς νὰ μοι ὑποσχεθῇς μετ' ὅρκου ὅτι θέλεις εὐχαριστῆσαι τὴν ἐπιθυμίαν μου, δύνασαι ἀκόμη νὰ ἐλπίσης καὶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν· εἶσαι ἐλεύθερος, ἐὰν ὁμολήσῃς νὰ σιωπήσῃς πᾶν ὅτι συνέβη μετὰ τῶν ἡμῶν, ἢ ἀπομακρύνῃς ἐντεῦθεν τὸ παιδίον τοῦτο ὥστε ποτὲ νὰ μὴ ἀκουσθῇ νὰ ἐμὴλῃ περὶ αὐτοῦ, καὶ τέλος νὰ μοι δώσῃς σύζυγον τὴν βαρυνέσταν τοῦ Καστλεὰρ, ἅμα φθάσῃ εἰς ὦραν γάμου. Κάμε λοιπὸν τὸν ἔργον τοῦτον, καὶ τότε. . .

« Μὴ τὸ ἐλπίζῃς, ἐφώνησεν ὁ πατήρ μου διακρίψας τὸν



τρίου Χρηστίδου, διὰ τὴν μεταξὺ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας ὑπάρχουσιν ὁμοφωνίαν περὶ τῆς ἐκλογῆς του. Ὡστε δὲν μένει οὐδεμία ἀμφιβολία ὅτι ὁ κύριος Χρηστίδης θέλει ἀναδειχθῆ βουλευτὴς μας.

Ἐλευσινή τις μόνον καὶ ἀσήμαντος ἀντίδρασις ἔγινε καὶ γίνεσθαι κατὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ κυρίου Χρηστίδου ἐκ μέ-  
ρους τοῦ γνωστοῦ δικαστικοῦ κλοῦβ, τὸ ὅποιον ἠρέθισε  
τινας ἐκ τῶν Συρίων οἵτινες ἐξεληθόντες μετ' τὴν σημαίαν  
τοῦ ἐπαρχιωτισμοῦ ἤξιον νὰ τεθῇ ὡς ὑποψήφιος εἰς ἐξ  
αὐτῶν· τοῦτο δὲ τὸ πνευματώδες ἐπινόημα ἐφεύρε τὸ  
κλοῦβ διὰ νὰ στερήσῃ ὀλίγας τινες ψήφους τὸν κύριον  
Χρηστίδην. Πρὸς ἐπιτυχίαν μάλιστα τοῦ σκοποῦ του  
ἐδαπάνησεν, ὡς πληροφοροῦμεθα, καὶ τινὰ ἰσπανικὰ τα-  
λαράκια.

Λυπηρότατον τῶν ἐν αὐτῇ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐλάβομεν  
ἀφορμὴν νὰ εἰπώμεν, νὰ ἀνέχεσθαι ἡ ἐξουσία ν' ἀναμειγνύ-  
ωνται εἰς τὴν πολιτικὴν δικαστικοὶ ὑπάλληλοι· ὡσαύτως  
λυπηρὸν εἶναι ν' ἀνέχεσθαι νὰ τὴν ὑβρίζωσι δημοσίᾳ οἱ  
ὑπάλληλοί της, ὡς ἔπραξε πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς ἐκ τῶν  
ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ὅστις καθήμενος εἰς τὴν ἐνταῦθα  
δημοσίαν θέσιν β α π ὀ ρ ι α λεγομένην, εἶπε τὰ ἐξ ἀμάξης  
κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἐξουσίας, διότι ἐν τῷ  
σφόδρῳ πατριωτισμῷ καὶ αὐτοχθονισμῷ του δὲν θεωρεῖ κα-  
τάλληλα τὰ πρόσωπα τ' ἀπαρτίζοντα τὸ σημερινὸν ὑπουρ-  
γεῖον.

## ΒΕΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρὶν ἡττηθῇ ἡ Ἰταλικὴ δημοκρατία προσκαλεῖ διὰ τε-  
λευταίαν φορὰν τὴν Γαλλικὴν, καὶ διαμαρτύρεται ἐνώπιον  
τῆς Εὐρώπης. Ἀποπειρᾶται μετὰ πάσης προσπάθειας  
ν' ἀντισταθῇ εἰς τὰς συνδυασμένας τῆς Αὐστρίας προ-  
σβολὰς καὶ εἰς τὴν ἐντὸς τῶν κόλπων της ἐνεργουμένην  
ἀντίδρασιν. Καὶ μολοντοῦτο καθ' ἑκάστην πληροφοροῦ-  
μεθα περὶ νέων προδοσιῶν καὶ νέων ἀποτυχιῶν. Μετὰ  
τὴν μάχην τῆς Νοβάρρας, ἡ πτώσις τῆς Γενούης, ὁ κανο-  
νοβουλισμὸς τῆς Βρέσσης καὶ τοῦ Βεργάμου, ἡ διαρπαγὴ τῆς  
Κατάνης, ἡ συνθηκολογία τῶν Συρακουσῶν, ἡ ἀποκατά-  
στασις τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Τοσκάνης εἰς τὴν πρω-  
τεύουσάν του, ταῦτα πάντα συμβάδοντα ἐσχάτως καταλυ-  
ποῦν τοὺς φίλους τῆς ἐλευθερίας καὶ τοὺς πολίτας τοὺς εὐ-  
χομένους ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς χερσονήσου καὶ  
τῆς Σικελίας.

Ἄς εὐχαριστηθῶσι λοιπὸν ὅσοι δὲν ἠθέλησαν νὰ κατα-

νοήσωσιν ὅτι καθήκον τῆς Κυβερνήσεώς μας ἦτο νὰ προ-  
στατεύσῃ ἐξωτερικῶς τὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτικοῦ συντάγ-  
ματός μας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν θέλουν συνθηκολογή-  
σαι τοῦ λοιποῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μετὰ λαοὺς ἐλευθέρους καὶ  
ἀποκτήσαντας ζωὴν ἀνεξάρτητον καὶ ἐθνικὴν, ἀλλὰ θέ-  
λουν συζητεῖ μετ' ἐστεμμένους κεφαλὰς τὰ ὑψηλὰ τῶν λα-  
δων συμφέροντα. Ἐάν μέχρι τοῦδε δὲν κατέστρεψαν ἐν  
τῇ Γαλλίᾳ σύστημα τὸ ὅποιον προξενεῖ λύπην εἰς αὐτοὺς,  
βλέπουν τοῦλάχιστον τὸν ἀφανισμόν του ἐν τῇ ἀλλο-  
δαπῇ ὡς παρηγορητικὴν ἀντανάκλασιν. Εἰς τὴν τερα-  
τῶδη ταύτην συμμαχίαν ἔθνους ἀπελευθερωθέντος μετὰ  
τῶν τυράννων τῶν λαῶν καὶ τῶν ἐθνικοτήτων, εἰς τὴν  
καταστροφὴν τῆς νομίμου ἐπιβρόχης τὴν ὁποίαν εἴχομεν  
ἀποκτῆσαι ἐν Εὐρώπῃ, εἰς τὸν ἐξουτελισμὸν τῆς ἐσχυρ-  
μας προελθόντα ἐκ τῆς ἀνυποληψίας ὑπὸ τῆς ὁποίας προ-  
σεβλήθημεν, εἰς τὴν ἀπαισίαν ταύτην προσβολὴν γενομέ-  
νην κατὰ τῆς μεγαλοφροσύνης μας, εἰς τὰς παραδόσεις  
τῆς δόξης μας, εἰς τὰς συνηθείας μας τοῦ νὰ δεικνύμε-  
θα συμπαθεῖς πρὸς τὸν καταπιεζόμενον, θεωροῦν μετ'  
ἐπιτυχίας τὰς προετοιμασίας τῆς ἰδίας μας ἀποκηρύξεως,  
καὶ λέγουσιν ὅτι κατέστησαν ἴσην μετὰ τὸ ἀνάστημά των τὴν  
Γαλλίαν ἥτις ἐδύνατο νὰ ἦναι τοσοῦτον μεγίστη καὶ το-  
σοῦτον σεβαστή.

Ἡ εὐχαριστήσις των μολοντοῦτο περιορίσθη εἰς μέτρια  
ὅρια. Ἡ Ἰταλία ὑπέστη χιλίους θανάτους καὶ ἐνίκηθη  
πολλάκις ἀφ' ὅτου ἡ σημαία τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας  
διέβη κατὰ πρῶτον τὰς Ἄλπεις, καὶ οἱ στρατιῶται μας  
διέσχυσαν εἰς τὴν γῆν ταύτην τὴν γόνιμον μαρτύρων τὰ  
σπέρματά της ἐλευθερίας, ἡ ἐξωοποίησαν τὸν γηραιὸν κορ-  
μὸν τοῦ ὁποίου οἱ κλάδοι προσφύλαξαν τὰς δημοκρατί-  
ας τοῦ μεσαιῶνος· ἀλλ' ἡ Ἰταλία ἐξάνεστη πάντοτε πλέον  
ἰσχυρὰ καὶ πλέον ἡνωμένη μετὰ τὰς ἡττάς της, ὅποτε  
ἐνόμισεν ὅτι ἀκούει νὰ σημαίνῃ ἡ ὥρα τῆς ἀπελευθερώ-  
σεώς της. Τὴν στιγμὴν ταύτην καθ' ἣν αἱ ἐλπίδες της  
πρὸς νέαν ζωὴν φαίνονται ἐκκρεμείς, οἱ δὲ δῆμιοι αὐτῆς  
νομίζουσιν ὅτι αἰσθάνονται ὑπὸ τοὺς πόδας των τοὺς τελευ-  
ταίους παλμούς της εὐγενούς καρδίας της, μία μόνη ἴσως  
ἐπιτυχία ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Ρώμης, ἡ μία τελευταία  
ὑβρις ἀρκεῖ διὰ νὰ διεγείρῃ τὸ θάρρος της, νὰ ἀποδώσῃ  
εἰς αὐτὴν τὴν προτέραν της μεγαλοφροσύνην καὶ τὰς ἀναγ-  
καίας δυνάμεις, διὰ νὰ καταστρέψῃ τοὺς ἐχθρούς της. Ἡ  
ἀπελπίσια καὶ ὁ τῆς πατρίδος ἔρως ἔκαμαν πολλάκις  
θαύματα.

Τὰ Μεδιόλανα μόλις περιστρελλόμενα ὑπὸ τῶν Κροα-  
τῶν τοῦ Ραδέσκη ταράττονται ἀκόμη. Ἡ Γένουα θεωρεῖ

μετ' ἀγανάκτησιν παραβιάζομένας τὰς συνθήκας της ὑπὸ  
τοῦ Λαμαρμόρα, τοῦ διαλύσαντος τὴν ἐθνικὴν φρουράν της.

Τὰ ἐρείπια τοῦ Βεργάμου καὶ τῆς Βρέσσης καπνίζουσιν  
ἀκόμη. Οἱ πατριῶται τοῦ Πεδεμοντίου γνωρίζουν ὅτι  
ἐπροδόθησαν μᾶλλον ἢ ἐνίκηθησαν. Ἡ Νεάπολις δύνα-  
ται νὰ καυχήθῃ διὰ τὰς ἐπιτυχίας τῶν ὅπλων της κατὰ  
τῆς Σικελίας, ἀλλὰ περιμένει πάντοτε δι' ἑαυτὴν τὸ σύν-  
θημα τῆς ἐλευθερίας. Ἡ Φλωρεντία παρεδόθη εἰς τὸν  
μέγαν δούκα τῆς Τοσκάνης, ἀλλὰ δὲν κατεκτήθη. Ἡ Βε-  
νετία ὑπερασπιζομένη ἀπὸ τὰ ῥηχὰ της ὑπόσχεται ἡρωϊ-  
κὴν ἀμυναν, καὶ ἡ Ρώμη διαμαρτύρεται ἀπέναντι τῆς  
Γαλλίας καὶ τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς βίας ξένης ἐπεμβά-  
σεως. Εἰς τοιαύτην λοιπὸν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν  
πραγμάτων κατάστασιν τὸ παραμικρὸν συμβεβηκὸς δύνα-  
ται νὰ καταστήσῃ τὰ πάντα ζήτημα. Ἀλλ' εἶναι δυνα-  
τὸν ἄράγε νὰ συμπεράνῃ τις τὸ ἀποτέλεσμα τὸ ὅποιον  
θέλει ἐπιφέρει ἐν τῇ Ἰταλίᾳ ἡ ἄλωσις τῆς Βιέννης ὑπὸ τῶν  
Οὐγγρων;

Ἦδη αἱ καθ' ἑκάστην αὐξάνουσαι ἐπιτυχίαι τῶν Οὐγ-  
γων, αἱ τελευταῖαι νίκαι των, ἡ συγκέντρωσις τῶν δυ-  
νάμεων των εἰς εἰκοσι λεύγας μακρὰν τῆς πρωτεύουσας,  
ἡ ἀνδρία των, ἡ ἀδιαφιλονείκητος τόλμη τῶν στρατη-  
γῶν των καθιστῶσι πιθανὸν τοῦτο, μολονότι πρὸ τριῶν  
ἐβδομαδῶν ἐθεωρεῖτο ἀπίστευτον.

Ἡ Αὐστρία προσβαλλομένη ταυτοχρόνως ἐν Ἰταλίᾳ,  
Οὐγγαρίᾳ καὶ Γαλλίᾳ, ἐκπεπτωκυῖα διὰ τῆς δηλώσε-  
ως τῆς ἐν Φραγκοφορτίῳ συνλεύσεως ἀπὸ τὰ δικαιώμα-  
τά της ἐπὶ τοῦ στέμματος τῆς αὐτοκρατορίας τῆς Γερμα-  
νίας, μετ' ἐξητλημένον ταμεῖον, ἔχουσα τὰ δύο τρίτα τῆς  
ἐπικρατείας της εἰς κατάστασιν ἐπαναστάσεως καὶ αὐ-  
τοῦς τοὺς ἰδίους ὁμογενεῖς της κλονιζομένους ὡς πρὸς τὴν  
ἀρχαίαν πίστιν των πρὸς τὸν οἶκον τῶν Ἀψβούργ,  
ἡ Αὐστρία προσβαλλομένη καὶ νικημένη ἕως ὑπὸ τὰ τεῖχη  
τῆς Βιέννης δύναται ἄράγε νὰ κρατῇ πλέον τὴν ἑνετικὴν  
Λομβαρδίαν καὶ νὰ καταπιέξῃ τὴν ἐλευθερίαν ἐν τῇ Ρώ-  
μῃ καὶ τῇ Χερσονήσῳ; Τοιοῦτον εἶναι τὸ πρόβλημα τοῦ  
ὁποίου τὴν λύσιν θέλουν μᾶς φέρει ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν καὶ  
αὐριοῦ ἴσως αἱ εἰδήσεις τῆς Ἰταλίας. Οἱ ἐν τοῖς πράγ-  
μασι δὲν θέλουν χαρῇ βέβαια οἱ φίλοι ὅμως τῆς Ἰταλι-  
κῆς ἀνεξαρτησίας δύνανται νὰ ἐλπίσωσιν ἀκόμη.

Οἱ Οὐγγροι ὁδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Βέμ, τοῦ Δεμβίσκη,  
τοῦ Γεώργεϋ καὶ τοῦ Κόσσουτ ἐκυρίευσαν ἐκ νέου τὴν Πέσ-  
ταν. Αἱ τῆς Γερμανίας ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι ὁ ἀπο-  
κλεισμός τοῦ Κομόρν διελύθη, χθὲς δὲ 24 τοῦ μηνὸς διε-

λόγον του μανιωδῶς. Παῦσον, ἄτιμε Λεοπόλδε, ἀπὸ τοῦ νὰ  
τολμᾷς νὰ μετ' ὑβρίξῃς μετὰ τὰς προτάσεις σου ἡ καρδία μου  
καταφρονεῖ ἐπίσης καὶ τὰς ἀπειλάς σου καὶ τὸν ἀπειλοῦν-  
τα. . . . Στοχάζεσαι ὅτι θέλεις μετὰ φόβου, ἐάν μοι προτεί-  
νῃς τὸν θάνατον ἀνταμοιβὴν τῆς πρὸς σὲ καταφρονήσεώς  
μου. . . ; Γνώρισον καλῆτερον τὸν Γοδφρέδον, Λεοπόλδε. . .  
Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὑπάγει ἀφόβως εἰς τοὺς πόδας τοῦ  
θεοῦ θρόνου, καὶ μόνος ὁ ὑπεύθυνος παρουσιάζεται ἐκεῖ ἑν-  
τρομος. . . Ἀκόνησον λοιπὸν τὰ ξίφη σου, καὶ ἐτοίμασον τὴν  
τιμωρίαν. . . Βύθισον τὸ δολοφόνον ξίφος σου εἰς τὸ αἷμα  
ἀνθρώπου βετις εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ὑποφέρει μᾶλλον ὅλα  
τὰ εἶδη τοῦ θανάτου, παρὰ νὰ στερήσῃ τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ  
τὴν θυγατέρα του καὶ νὰ τὴν ῥίψῃ εἰς τὰς ἐνόχους ἀγκάλας  
σου. . . Ἀλλὰ σὺ τέρας, ἐπρόσθεσε δειξάς τὸν οὐρανὸν  
εἰς τὸν Λεοπόλδον, ἐλησιμόνησες ὅτι ὑπάρχει Θεός. . . ; Νο-  
μίζεις ὅτι ὁ Θεός, ὁ ἐκδικητὴς τῆς ἀθωότητος, καὶ φοβερός  
ἐν δικαιοσύνῃ, δὲν δύναται νὰ διαπεράσῃ τὸ σκότος τῶν ὁθ-  
λων τούτων, καὶ νὰ ἰδῇ τὰ κακουργήματά σου; . . . Τρέ-  
με, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκδικήσεως, ἡ ἡμέρα τῆς τιμωρίας σου θέ-  
λει φθάσει, καὶ θέλεις τιμωρηθῇ διὰ τὴν κακίαν σου ».

« Ὁ τύραννος ἐφρίττειν ἀπὸ τὴν λύσαν, τὴν ὁποίαν μό-  
λις ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ, καὶ ὥρμησε μετὰ τὸ ξίφος εἰς χεῖρας  
κατὰ τοῦ πατρὸς μου ὅστις ἀπεμακρύνθη ἐγὼ δὲ ἔπεσον  
μεταξὺ αὐτῶν, καὶ ὁ πατήρ μου στραφεὶς τῷ εἶπε μετὰ ψυ-  
χρὰν καταφρόνησιν.

« Κτύπησον. . . Ὁ Γοδφρέδος θέλει λάβει ἱκανοποίησιν ».

« Ὅχι, εἶπεν ὁ Σαιντιέερ, ὅχι, δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς. .  
Ῥυθμίρε, ὁδήγησον τὸν λόρδον Φιτσαβούρν εἰς τὸν δυτικόν,  
καὶ τὸν υἱόν του εἰς τὸν ὁρεινὸν πύργον. . . Λόρδε, αὕτη  
εἶναι ἡ τελευταία φορὰ καθ' ἣν βλέπεις τὸν υἱόν σου ».

« Τότε οἱ στρατιῶται μ' ἐξεχώρισαν ἀπὸ τὸν πατέρα  
μου ἀπὸ τοῦ ὁποίου τοὺς ὀφθαλμούς ἐρρέον ἀκουσίως δά-  
κρυα ἀπελπίσις. Μετ' ἡσπάζθη λοιπὸν, μετ' ἐνηγκαλισθῇ  
περιπαθῶς, ἀλλ' ἡ μεγάλη του ψυχὴ καίτοι ἀπαλυνθεῖσα, ἔμει-  
νεν ὅμως ἐπίσης σταθερὰ καὶ ἀρρεός. Ἐρρίψε βλέμματα ὀλο-  
γερά κατὰ τοῦ Λεοπόλδου καὶ ὥρμησεν εἰς τὸ ξίφος ἐνός τῶν  
περὶ αὐτὸν στρατιωτῶν· ὃ μὲν τύραννος ἔτρεμε φρίττων, τὸν  
δὲ πατέρα μὲ ἀρῶπιισαν παρευθὺς καὶ τὸν ἔσυραν μετὰ βίαν.

« Ἐγὼ ἔκλαιον, ἐστένιζον, καὶ ἐφώνιζον, καὶ ἔπει-  
δὴ οἱ φύλακες δὲν μ' ἐκράτουν πλέον, ἔπεσον εἰς τὰ γόνατα  
τοῦ Λεοπόλδου, καὶ ἐπεκαλούμην τὴν εὐσπλαγχτίαν του  
ὑπὲρ τοῦ δυστυχοῦς πατρὸς μου.—Ἀλλὰ φεῦ! ὁ σκληρὸς  
ὑπῆρξε κωφός εἰς τὰς παρακλήσεις μου, καὶ ἀναίσθητος εἰς  
τὰ δάκρυά μου.—Μετ' ἀπόθησε μακρὰν μετ' ἀγριότητα, καὶ  
εἰς τὴν ταραχὴν ἥτις μοι ἠκολούθησεν, ἐνῶ ἔπεσον, ἐφέρθη  
εἰς τὸν πύργον τοῦτον.

« Ἐὖ θεέ μου! ἐκεῖνο τὸ λυπηρὸν βλέμμα ἐμελλεν, ὡς  
φαίνεται, νὰ ἦναι τὸ τελευταῖον. Ἐκτοτε, ἄπαξ μόνον εἶ-  
δον τὴν περιπόθητόν μοι εἰκόνα του εἰς τοῦτον τὸν πύργον ».

Ἡ Ἐθελβίνα κρύπτουσα πρὸ πολλοῦ τὴν συγκίνησιν τῆς  
ψυχῆς της, διέκοψε τὸν Ἀρθύρον, διὰ νὰ δώσῃ ἐλευθερὸν  
δρόμον εἰς τοὺς κλαυμούς της μετὰ τοὺς ὁποίους ἦγονε καὶ  
τοὺς ἰδικούς του ὁ ἀδελφός της.

## ΚΕΦΑΛ. ΚΒ.

Ἄς ἀφήσωμεν τὸν Ἀρθύρον νὰ δεικνύῃ τὴν προσφιλεστά-  
την φροντίδα περὶ τῆς ἀδελφῆς του, καὶ ἄς ἐπαναλάβωμεν τὴν  
ἱστορίαν τοῦ κόμητος Φιτσαβούρν.

Περὶ τὸν εἶναι νὰ ἐπαναλάβωμεν, ὅτι ὁ Λεοπόλδος, διὰ νὰ  
θεραπεύσῃ τὴν δυστυχίαν του, εἶχε χρεῖαν ἀπὸ τὸν πλοῦτον  
καὶ ἀπὸ τὴν βοήθειαν ἐνόματος τὸ ὅποιον ἐστερήθη δικαίως.

Πρὸ πολλοῦ ἐσχεδιάζε τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὴν  
ἄβυσσον, ὅπου τὸν εἶχον βυθίσει αἱ ἀσυνεχεῖς καὶ αἱ ἀπερί-  
σκεπτοι δαπάναι του, διὰ τῆς μετὰ τὴν ἐξαδέλφη του Φιτσα-  
βούρν συζεύξεώς του. Εἶδομεν ὅμως ὅτι ὁ Γοδφρέδος τῷ  
ἠρνήθη τὸν μετὰ τῆς θυγατρὸς του γάμον ὅθεν πειραχθεὶς ἀπὸ  
τὸν ζωηρὸν καὶ ἐλεύθερον τρόπον τοῦ θείου του, ἀπεφάσισε  
νὰ τὸν ἐκδικηθῇ διὰ τοῦτο. Ἐμελέτησε λοιπὸν νὰ τὸν δολο-  
φονήσῃ ἡ σκληρότης ὅμως καὶ τὸ ἀνωρελὲς τοῦ κακουργή-  
ματος τούτου τὸν ἔκαμαν νὰ ἐπινοήσῃ ἄλλα σχέδια, καὶ ἀπε-  
φάσισε νὰ λάβῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν του τὸν κόμητα καὶ τὸν υἱόν  
του, ν' ἀπομακρύνῃ τὸν δεύτερον, καὶ οὕτω ν' ἀναγκάσῃ τὸν  
Γοδφρέδον νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ νὰ τὸν συζεύξῃ μετὰ τὴν  
Ἐθελβίαν.

Ἦνυεν λοιπὸν καὶ ἐντάμωσε τὸν Γοδφρέδον εἰς τὴν Γαλ-  
λίαν, ὅπου προσποιήθεις ὅτι μετενόησεν εἰλικρινῶς διὰ τὴν  
προτέραν διαγωγὴν του, ἀπῆλause πάλιν ἀνεπαισθήτως τὴν  
εὐνοίαν τοῦ θείου του. Ἐξήτησε παρ' αὐτοῦ συγχώρησιν διὰ  
τὴν ταχέαν ἀναχώρησίν του ἀπὸ τὸ Αὐδούρν ὅπου τῷ εἶ-  
χεν ὀμιλήσει περὶ τῆς θυγατρὸς του, καὶ τέλος μετὰ τὴν  
ἀτιμωτάτην καὶ ἐπιτηδευστάτην ὑπόκρισιν τοῦ ἐκέρδησε τό-  
σον καλῶς τὴν καρδίαν τοῦ εὐγενοῦς Γοδφρέδου, ὥστε κα-  
τάρθωσε ν' ἀπολαύσῃ τὴν πίστιν καὶ αὐτὴν τὴν φιλίαν του.  
Ὁ κόμης ἀπατηθεὶς ἀπὸ τὴν ἀπιστον διαγωγὴν του ἐνόμι-  
σεν ὅτι ὁ ἀνεψιός του ἠσθάνθη τὸν κίνδυνον καὶ τὴν χαμέρ-  
πειαν τῆς προτέρας διαγωγῆς του, καὶ ὅτι ὥριμαι σκέψεις  
τὸν διώρθωσαν. Τῷ ἔδειξε λοιπὸν τὴν αὐτὴν ἀγαθότητα  
τῆς ὁποίας ἦδη ὑπῆρξε τόσον ἀνάξιος, καὶ τῷ ἐπρότεινε χρι-  
ματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ὁ Λεοπόλδος μετὰ τρόπον ἐπι-  
δέξιν δὲν ἐδέχθη.

Ἡ πρὸς τὸν ἐπίβουλον ἀνεψιὸν πίστις του ἠῤῥεανε καθ-  
μέραν, ἐπειδὴ τὸν ἔβλεπεν ἐξακολουθοῦντα τὰς φρονιμὰς



δόθη εις τὸ χρηματιστήριον ἡ ἀγγελία ὅτι οἱ Οὐγγροὶ ἐκυρίευσαν τὰ προάστεια τῆς Βιέννης.

(ἐκ τῆς ἐφημερίδος ἡ Ἐβδόμας).

Ἰδοὺ κατὰ τὴν ἑσταφένταν ἡ προκήρυξις τὴν ὁποίαν ἐδημοσίευσαν οἱ Οὐγγροὶ τὴν νύκτα τῆς 18 πρὸς τὴν 19 Ἀπριλίου.

«Εὐγενεῖς Γερμανοὶ, ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀγαπητοί.»

«Μετὰ ἡρώϊκὴν ἀντίστασιν ἡ περιφανὴς τῆς Βιέννης πόλις βομβαρδισθεῖσα, πυρποληθεῖσα, καταστραφείσα ὑπέκυψε μετὰ τσαύτης δόξης, ὥστε οἱ νικηταί, καίτοι αἰσχροί, ἐθυρίασαν διὰ νίκην ἥτις ἐξώρισε διὰ παντός τοὺς Ἀσθενοῦργ ἀπὸ τὴν ὠρμίαν πρωτεύουσιν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Δουναβίου.

«Ἐκτοτε κυβέρνησις σχηματισθεῖσα κατὰ τὴν φαντασίαν τοῦ δολοφόνου Βινδισγκριζ καὶ τοῦ ἀθλίου συνενόχου τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Κροατῶν Γέλασιτζ, καταγίνεται νὰ παρατείνῃ τὴν ὑπαρξίν της ἐν Βιέννῃ, Γκρατς, Λίντς, παντοῦ τέλος πάντων διὰ κηρύξεως εἰς κατὰστασιν πολιτορκίας καὶ τουφεκισμῶν.

«Ἡ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεῖα ἐδιώχθη διὰ λογγῶν καὶ διὰ βλάβδισμῶν, πᾶσα νομιμότης ἐπαύσεν, οἱ κυβερνῶντες μόνον ἐθέσαν ἐαυτοὺς ἐκτὸς τοῦ νόμου· ἀλλ' ἡ θεία Πρόνοια οὐδέποτε ἐγκαταλιμπάνει τοὺς δικαίους, αὕτη μειδιᾷ πρὸς στιγμὴν ὑπὲρ τῶν κακῶν διὰ νὰ τοὺς μηδενίσῃ διὰ παντός.

«Ἡ εὐγενὴς Οὐγγαρία, ἡ πιστὴ σύμμαχος τῆς Γερμανίας, αὕτη ἥτις ἐν διαστήματι πολλῶν αἰῶνων συνεμερίσθη καὶ τὴν δόξαν καὶ τὴν δυστυχίαν σας, ἡ Οὐγγαρία ἀνίσταται κατὰ τῆς υποδουλώσεως καὶ τῆς ἀτιμώσεως. Ἐνας Ἀσθενοῦργ, ὑποτελὴς τοῦ Μοσχοβίτου, δὲν θέλει βασιλεύσει οὐτε ἐπὶ τῆς Οὐγγαρίας, οὐτε ἐπὶ τῆς Γερμανίας! Οἱ ἡττημένοι τῆς Τρανσυλβανίας, τῆς μεσημβρινῆς Οὐγγαρίας, τοῦ Ἑλζεν, τοῦ Βάιτzen, καὶ τοῦ Στελβουρεσεμβούργ φέγγουν ἀπ' ἐμπροσθέν μας, μεταχειριζόμενοι τὴν συκοφαντίαν καὶ τὸ ψεῦδος διὰ νὰ ἐλαττώσουν τὰς νίκας μας καὶ τὴν καταισχύνῃ των. Ἀλλ' εἰς μάτην· ἂς σωθῇ ὁ σ-τ-ι-ς δ-ύ-ν-α-τ-αι, ἰδοὺ τὸ μόνον σύνθημα τοῦ πολέμου των ἀπὸ δύο ἡδὴ μηνῶν!

«Εὐγενεῖς Γερμανοὶ, ἀδελφοὶ ἡμῶν ἀγαπητοί! ἔλθετε πρὸς ἡμᾶς, ἀκούσατε τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος, τῆς ἐλευθερίας, τῆς τιμῆς. Ὅλοι οἱ Γερμανοὶ ἀξιοὶ τοῦ ὀνόματος τούτου ἂς παρατάττωνται ὀπίσθεν τοῦ ἱεροῦ προμαχῶνος. Κάτοικοι τῆς Βιέννης, καταβάλετε τὴν δυναστικὴν σημαίαν, ἀναπετασθεῖσαν ἀπὸ ἀνάνδρους δολοφόνους.

«Ἀντικαταστήσατέ τὴν μετὸν ἐνδοξὸν προμαχῶνα τῆς

Γερμανίας, ἀπωθήσαντες διὰ τῆς βίας τοὺς δούλους τούτους τῆς τυραννίας, οἵτινες ἤξεύρουσι νὰ δολοφονοῦν καὶ ὄχι νὰ μάχωνται, καὶ οἵτινες θέλουν νὰ ἀνεγείρουν τὴν ἀρχὴν τοῦ Μετερνιχ ἐπὶ τοῦ τύμβου τῶν θυμάτων τῆς μοχλοκράτος ἀγανακτικῆς των.

«Βιέννα, ἀρχαία πρωτεύουσα τῆς Δύσεως, ἀνοιξὺν ἡμῖν τὰς πύλας σου! χιλιάδες Γερμανοὶ πολεμοῦν μεθ' ἡμῶν διὰ τὴν Γερμανίαν, καὶ ἐν ὀνόματι τῆς ἐλευθερίας Οὐγγρίας.

«Κυρίαι τῆς Βιέννης, ὠραῖαι νεάνιδες, μητέρες, ἀδελφαὶ φίλταται, αἱ ἡμέραι τῆς δυστυχίας παρήλθον, τὸ ἔαρ τῆς ἐλευθερίας ἐπαγγέλλεται! Ἐτοιμάσατε στεφάνους ἀνθέων διὰ τοὺς ἀδελφούς, υἱούς, τοὺς ἐραστάς σας! Οἱ καλοὶ Οὐγγροὶ ὑπεσχέθησαν εἰς τοὺς συμμάχους των Γερμανούς συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν. Κρατοῦν πιστῶς τὸν λόγον τῆς τιμῆς των, καθὼς τὸ βλέπετε, καὶ οἱ ἀνδρεῖοι Πολωνοὶ τοὺς συντροφεοῦν· δὲν εἶναι πρώτη φορά καθ' ἣν οἱ Οὐγγροὶ πλησιάζουν τὴν Βιένναν, ὡς σωτῆρες καὶ ἐλευθερωταί!

«Ζήτωσαν ἡ Γερμανία, ἡ Οὐγγρία, ἡ Πολωνία! τρεῖς ἀνδρεῖαι ἀδελφαὶ τοῦ λοιποῦ ἀχώριστοι!

«Ζήτω ἡ ἐλευθερία! Θάνατος εἰς τοὺς δολοφόνους! οἵτινες μόνον δὲν θέλουν λάβει χάριν· ἀλλὰ θέλουν τοὺς παραβλέψει διὰ τὴν ἀσθένειάν των καὶ τὴν ἀξιοκαταφρόνητον ἀνανδρίαν των.

Βιέννα εἶναι τὸ σύνθημα καὶ τὸ σημεῖον τῆς συναθροίσεώς μας· σεῖς λοιπὸν βοηθήσατε τὴν ἐνδοξὸν ἡμῶν ἀποστολήν.

Κομόρον, Ὁ διοικητὴς τοῦ ἐλευθερωτοῦ στρατοῦ.

— Βέβαιον πλέον εἶναι, ὅτι οἱ Οὐγγροὶ κατέλαβον τὴν Πέσταν καὶ τὴν Βούδαν, καὶ ἦσαν ἐγγὺς νὰ ἔμβουν εἰς Βιένναν· ὁ Βεμ. διοργάνισε σῶμά τι διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς βοήθειαν τῆς Πολωνίας, ἥτις θέλει ἐπαναστατήσει, καθὼς ἔκαμαν ἦδη ἡ Γαλλία καὶ Κροατία. Ὁ ἀγὼν εἶναι πλέον ἐθνικὸς, καὶ καθὼς φαίνεται οἱ Κροάται κατὰ μέρος συμμερίζονται τὰ φρονήματα τῶν Οὐγγρων.

## ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἡ Α. Μ. ἡ χαριτόβρυτος Βασιλισσά μας ἀνεχώρησε χθὲς τὸ πρωὶ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διὰ τὸ Ὀλδεμβούργ χάριν περιοδείας. Ἡ ἀπουσία της αὕτη θέλει διαρκέσει ἐπὶ δύο μῆνας. Συνοδεύεται δὲ ὑπὸ τριῶν Κυριῶν τῆς Αὐλῆς καὶ ἐνὸς Ὑπαπιστοῦ τοῦ κυρίου Γαρδικιώτου. Κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο σκοπεύει νὰ κάμῃ καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς

περιοδείας τινὰς ἐντὸς τοῦ Κράτους λόγω ὑγείας· πρὸ πάντων δὲ, ὡς βεβαιούται, προτίθεται νὰ περάσῃ τὸ ἔαρ εἰς τὴν ὑγειεστάτην καὶ τερπνοτάτην Κηφισίαν.

— Κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάβομεν χθὲς ἐκ τῆς Μυκόνου πληροφορίας ἐξακόσια περίπου ψῆφοι εἶχον ῥιφθῇ εἰς τὴν ἐκεῖ ἐκλογικὴν κάλπην, ὅλαι σχεδὸν ὑπὲρ τοῦ κυρίου Χρηστίδου.

— Εἰς τὴν κάλπην τοῦ Δήμου Σύρου εἶχον ῥιφθῇ μέχρι τῆς χθεςινῆς ἑσπέρας 550 ψῆφοι, ἐξ ὧν ὡς εἰκάζεται 130 ἢ 140 περίπου ἀνήκουν εἰς τὸ δικαστικὸν κλοῦβ, αἱ δὲ λοιπαὶ πρὸς τὸν κύριον Χρηστίδην. Εἰς δὲ τὴν κάλπην τῆς Ἑρμουπόλεως εἶχον ῥιφθῇ μέχρι τῆς χθεςινῆς ἑσπέρας ψῆφοι 700, ἐξ ὧν ὡς εἰκάζεται 30 ἢ 40 θέλουν ἐξέλθαι ὑπὲρ τοῦ δικαστικοῦ κλοῦβ, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπὲρ τοῦ κυρίου Χρηστίδου.

Ἦθελον ῥιφθῇ περισσώτεροι ψῆφοι εἰς τὴν κάλπην τῆς Ἑρμουπόλεως τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθ' ἣν ἡμέραν ψηφοφορεῖ συνήθως ὁ ἐργατικὸς λαὸς, ἐὰν οἱ ψηφοφόροι δὲν ἐκωλύοντο ὑπὸ τῆς βροχῆς, ἥτις διήρκεσε δι' ὅλης σχεδὸν τῆς ἡμέρας· καὶ οἱ ὅποιοι ἀναμφιβόλως θέλουν ψηφοφορήσει αὖριον, καθ' ἣν ἐορτάζεται ἡ τῆς Ἀναλήψεως ἐορτή.

Ἡ ἐκλογὴ ἐξακολουθεῖ νὰ γίνεταί μετὰ πάσης ἡσυχίας· ὁ κύριος Δ. Χρηστίδης ἀναδεικνύεται ἀναμφιβόλως βουλευτὴς τῆς ἐπαρχίας μας μὲ μεγάλην πλειοψηφίαν· τὸ δὲ δικαστικὸν κλοῦβ, τὸ ὅποτον μόνον ᾔθελσε νὰ κάμῃ ἀντιδρασίαν δαπανήσαν καὶ κάμποσα Ἰσπανικὰ ταλαράκια, ὡς λέγεται, καὶ ὡς θέλει γίνεαι ὁ προσήκων λόγος ἐπομένως, μένει εἰς τὰ κρύα τοῦ λουτροῦ.

— Τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα ἤρχισαν νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὰ Αὐστριακὰ χόματα· ἀπὸ τῆς 4 τοῦ Μαΐου μέχρι τῆς 9 εἶχον εἰσέλθῃ 39 χιλ. ἐξ ὧν 11450 ἱππικοῦ εἰς Κρακοβίαν, 1500 εἰς Ταρνογρόδ, 26000 εἰς Βρόδου ἐξ ὧν 9800 ἱππεῖς, 17000 εἰς Βολοζέζο, καὶ 9000 εἰς Χουβιάτουν. Ἐμελλόν δὲ νὰ εἰσβάλωσιν ἕτερα σώματα εἰς Βουκοβίαν καὶ διὰ τῆς Βλαχίας εἰς Τρανσυλβανίαν.

Ἀρχιστράτηγος τῆς Ῥωσσιᾶς ἐκστρατείας εἶναι ὁ Πασκέβιτζ· ὑπὸ αὐτὸν ὡς ἀνώτεροι ἀρχηγοὶ οἱ στρατηγοὶ Ρόδουγγερ καὶ Ὀξενδαγιεφ. Κατὰ τὰς ἐπισήμους εἰδήσεις ὁ στρατηγὸς φέρει μαζὶ του τροφᾶς καὶ ἱπποφορὴν διὰ 15 ἡμέρας· μετὰ παρέλυσιν αὐτῶν θέλει τροφοδοτεῖσθαι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν εἰς ὠρισμένας τιμὰς, καὶ ἐτοίμοις μετρητοῖς. Προσκηρύχθη ἦδη ὅτι ἡ ἔξωθεν εἰς τὴν Αὐστριακὴν ἐπικράτειαν εἰσαγωγὴ γεννημάτων καὶ ζώων δὲν ὑπόκειται τοῦ λοιποῦ εἰς τελωνιακὸν φόρον ἢ δασμὸν.

συμβουλὰς του καὶ κανονίζοντα τὴν διαγωγὴν του.

Ὅτε δὲ ὁ Ἐδουάρδος ἠθέλησε νὰ στείλῃ γράμματα ἀναγκαιότατα πρὸς τὴν βασιλισσάν Φιλίππην, ἐπεφόρτισε τὸν κόμητα μετὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, οὗτος δὲ ἐνεπιστεύθη τὸν σκοπὸν του εἰς τὸν Λεοπόλδον ὅστις εἶδε μὲ θηριώδη χαρὰν ὅτι ἔφθασε τέλος περίστασις χρήσιμος εἰς τὸ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ σχέδιόν του. Ἐπειδὴ ὅμως ἐροθεῖτο μήπως ἡ πολεμικὴ ἔξις τοῦ θείου του τὸν ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιφορτισθῇ τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐνόσφ ὁ βασιλεὺς ἐμάχητο, ἀπεφάσισε νὰ μὴν ἀφήσῃ νὰ τοῦ φύγῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας τοιαύτη περίστασις. Ἐσυμβούλευσε λοιπὸν τὸν Γοδφρέδον ν' ἀφήσῃ εἰς αὐτὸν τὴν φροντίδα νὰ τοῦ εὕρῃ πλοῖον, καὶ τὸν ἐπεισε νὰ ἐμβῇ εἰς πλοιάριον, διὰ νὰ δυνήθῃ, ὡς ἔλεγε, νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης.

Ὁ εὐγενὴς Γοδφρέδος παρετήρησεν εἰς τὴν προθυμίαν ταύτην βεβαίαν ἀπόδειξιν τῆς φιλίας τοῦ ἀνεψιῦ του, καὶ εὐχαριστήσας αὐτὸν τὸν ἐπεφόρτισε νὰ ἐτοιμάσῃ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα. Ὁ δὲ Λεοπόλδος ἐτοίμασε πλοιάριον πολὺ μικρόν, ἐπιβιβάσας ληστὰς τινὰς τοὺς ὁποίους εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του μετὰ ἐλπίδα ἀξιολόγου ἀνταμοιβῆς.

Καὶ ὁ μὲν κόμης ἀποχαιρετήσας τὸν βασιλέα τὴν πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἡμέραν, ἐμβῆκεν εἰς τὴν σκηνὴν του μετὰ σκοπὸν νὰ ἀναχωρήσῃ τὴν ἐπαύριον πρὸς τὸ ἐξημέρωμα. Ὁ δὲ Λεοπόλδος ἔμαθε διὰ τῶν κατασκόπων του ὅτι οἱ Γάλλοι ἐμελλον νὰ προσβάλωσι τὸν Ἀγγλικὸν στρατὸν τὴν ἐπαύριον τὸ πρωί, καὶ προβλέπων καλῶς ὅτι, ἐὰν ὁ Γοδφρέδος ἐμάνθανε τὴν εἰδησιν ταύτην, δὲν ἤθελεν ἀναχωρήσει, ἡ τοῦλάχιστον ἤθελε κινήσει μετὰ τὴν μάχην, ὑπῆγε καὶ τὸν ἐντάμωσε πρὸς τὸ ἑσπέρας, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ἐπειδὴ ἔπνεεν ἀνεμὸς οὐριος, ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ δὲ

Γοδφρέδος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον ἀδιάρκουν νὰ ἀναχωρήσῃ ὡρας τινὰς ἀρχήτερα, ἠκολούθησε τὸν ἀνεψιὸν του, καὶ ἐμβῆκεν ὁμοῦ εἰς τὸ πλοῖον. Τὸ πολὺ σκότος τὸν ἐμπόδισε νὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν ἦτον ἐντὸς Ἀγγλικῶν πλοίου, ὅθεν ἀπεσύρθη εἰς μικρὸν τινα θάλαμον καὶ ἐπαγίασεν. Ἐν τούτοις ὁ Λεοπόλδος εἶχε δώσει τὴν ἀνήκουσαν διαταγὴν εἰς τὸν πιστὸν του Ῥυθμέρον.

Ὁ Ῥυθμέρος ὅστις ὑπῆρξε ποτὲ ἄνθρωπος τῆς οἰκίας Φιτσαβούρ ἦτον οἰκεῖος τοῦ Γοδφρέδου πολὺν καιρὸν πρὶν ἀκόμῃ νυμφευθῇ· καὶ ἐπειδὴ ὑπώπτευσαν περὶ τῆς πίστεώς του, παραφυλάξαντες τὸν ἐπίασαν εἰς τοὺς θόλους τοῦ φρουρίου Ἀβούρν, ὅπου ἐζήτει νὰ κλέψῃ τὸν θησαυρὸν τοῦ κυρίου του. Καθεὶς βέβαια ἄλλος παρὰ τὸν κόμητα ἤθελε τιμωρήσει τὸν ἄπιστον ὑπηρέτην του· ἀλλ' ὁ Γοδφρέδος εὐχαριστήθη μόνον νὰ τὸν ἀποβάλῃ.

Ἡ διεφθαρμένη τοῦ Ῥυθμέρου καρδιά, ἀντὶ νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἀγαθότητα τοῦ Γοδφρέδου, συνέλαβεν ἐξεναντίας ὑπερβολικὸν μῖσος, καὶ ὥμοσε ν' ἀφιέρωσιν ὅλην τὴν ζωὴν εἰς τὸ νὰ κατατρέξῃ τὴν οἰκογένειαν τῆς ὁποίας τὸν πατέρα εἶχε προσδώσει. Γνωρίζων δὲ καλῶς τὸν Λεοπόλδον, τῷ ἐπρόσφερε τὰς ἐκδουλεύσεις του τὰς ὁποίας ἐδέχθη μὲ προθυμίαν ὁ Σαιντιβέρ· ὥστε ὁ κακοῦργος οὗτος ἦτο τὸ ἐπιτηδεύον ὄργανον πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν ἐκεῖνου, διότι ἡ μόνη του ἐπιθυμία ἦτο νὰ βλάβῃ τὸν Γοδφρέδον, ὁ δὲ νέος τοῦ κυρίου διήγειρε περισσώτερον τὴν δίψαν τὴν ὁποίαν εἶχεν εἰς τὸ νὰ ἐκδικηθῇ τὸν κόμητα.

Ἐχρωμάτισε δὲ τότε τὸ πρόσωπόν του, διὰ νὰ μὴ δυνήθῃ νὰ τὸν γνῶρῃς ὁ Γοδφρέδος. Ὁ δὲ Σαιντιβέρ ἔμεινεν εἰς τὸ πλοῖον ὥς οὐ ἐνόμισεν ὅτι ἀπεκοιμήθη ὁ θεὸς του· τότε δὲ ἐμβὰς εἰς τὸν θάλαμόν του τῷ ἀφάηρεσε τὸ δακτυλίδιον

ἀπὸ τὸν δάκτυλον, ἐπῆρε τὸ ξίφος του, καὶ ἔπειτα συνομιλήσας ὡς ἔπρεπε μετὰ τὸν Ῥυθμέρον, ἐμβῆκεν εἰς λέμβον καὶ ἀπέβη εἰς τὴν θηράν.

Τὴν ἐπαύριον οἱ ἐχθροὶ ἐκτύπησαν τοὺς Ἀγγλους, καὶ μετὰ τὴν μάχην, ἥτις ὑπῆρξε ζωηρά, ἔφθασε ταχυδρόμος εἰς τὸν βασιλέα μετὰ τὴν εἰδησιν ὅτι τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον διὰ προσταγῆς του ἐτοιμάσθη διὰ τὸν κόμητα Φιτσαβούρ ἦτον ἀκόμῃ εἰς τὸν λιμένα, ὁ δὲ κόμης δὲν ἐφάνη εἰσέτι. Ὁ βασιλεὺς ἔστειλε νὰ τὸν ζητήσωσι πανταχοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην.

Ὁ Λεοπόλδος εἶπεν εἰς τὸν βασιλέα ὅτι εἶχεν ἰδεῖ τὸν κόμητα ἐπιστρέψαντα ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἐμβάντα εἰς τὴν μάχην. Μετὰ τὴν εἰδησιν ταύτην ὁ Ἐδουάρδος δὲν ἀμφιβίβηκε πλέον ὅτι ὁ κόμης ἔπνεσε φονεὺς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν· ὁ δὲ Λεοπόλδος μετενδυθεὶς ὡς στρατιώτης Γάλλος ἔφερεν εἰς τὰς ἐμπροσθοφυλακάς τοῦ Ἀγγλικῶν στρατοπέδου τὸ ξίφος καὶ τὸ δακτυλίδιον τοῦ Γοδφρέδου, προσθέσας ὅτι οἱ Γάλλοι εὗρηκαν μεταξὺ τῶν νεκρῶν των καὶ τὸ σῶμα ἀξιωματικοῦ τινος Ἀγγλου.

Ὅτω λοιπὸν ἐπέτυχεν εἰς τὸ ἄνομον τοῦτο σχέδιον ὑπὲρ πᾶσαν ἐλπίδα. Ἐμεινεν δὲ εἰς τὴν Γαλλίαν, ἕως οὗ διὰ τῆς πανουργίας του ἐπρόσθεσε νέας ἀποδείξεις εἰς τὴν περὶ τοῦ θανάτου τοῦ θείου του φήμην, ἥτις ἀφ' οὗ πλέον ἔγινε πολὺ πιθανή, τὸ κακούργημα τοῦ ἔμεινε κεκρυμμένον εἰς βαθύτατον σκότος.

Τὸν δὲ Γοδφρέδον, ἀφ' οὗ τὸν ἔφεραν εἰς τὸ παραθαλάσσιον τῆς ἐπαρχίας Βαλλίας, ἀλυσώδεσαν χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἔδεσαν τοὺς ὀφθαλμούς του. Ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἐσφάγῃ εἰς τὸ αὐτὸ πλοῖον, ἡ δὲ θάλασσα, ἥτις κατέπτε τὸ αἵματοσταγὲς σῶμα του, ἐκάλυψε τὸ κακούργημα ἐντὸς τῶν ὑδάτων της. Ἐφεραν δὲ τὸν δυστυχῆ Γοδφρέδον εἰς τοῦ φρουρίου Σαιν-



16,234.

Πρὸς τὸν εὐγενέστατον Κ. Γ. Σβορώνο,  
Ῥωσικὸν ἐν Σάμῳ Ἀντιπρόξενον.

Κοινοποιούντες πρὸς ὑμᾶς ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ ἐν Σάμῳ Ὀθωμανικοῦ προξένου ὑπ' ἀριθ. 226 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν τῆς 11/23 Μαρτίου τοῦ ὁδεύοντος, καθὼς καὶ δύο φύλλα, ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 τῆς ἐν Ἑρμούπολει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος « αἱ Εὐχαὶ τῶν Λαῶν », ὅς τις παρακαλοῦμεν ὥπως εὐαρεστηθέντες ἐκθέσῃτε εἰς ἀπάντησιν πρὸς τὴν Ἡγεμονικὴν Διοίκησιν ὅ,τι γνωρίζετε ἀναφορικῶς εἰς τὸ ὑπὸ Ῥωσικὴν σημαίαν πλοῖον τῶν ἀδελφῶν Ρούβα καὶ εἰς τὸν ἴδιον αὐτὸν Ἀδάμ Ρούβα, περὶ ὧν ἡ μνηστειὰ ἐφημερίς ἀνοήτως καὶ γελοίως ἀναφέρει.

Δέχθητε, Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἰδιαζούσης ὑπολήψεως.

Ἐν Στεφανουπόλει Σάμου τὴν 24 Μαρτίου 1849.

ὁ Πληρεξούσιος Ἀντιπρόσωπος

[ Τ Σ ] ὑπογεγ[ ] Γ. Κρεστίδης

Ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Στεφανουπόλει Σάμου τὴν 9 Ἀπριλίου 1849.

ὁ Πληρεξούσιος Ἀντιπρόσωπος

[ Τ Σ ] Γ. Κρεστίδης.

Ἀριθ. 72

Τὸ Ῥωσσοαυτοκρατορικὸν ἐν Σάμῳ  
Ἀντιπρόξενον.

Σάμος τὴν 24 Μαρτίου 1849.

Πρὸς τὸν ἐκλαμπρότατον Πληρεξούσιον Ἀντιπρόσωπον τῆς Α. Γ. τοῦ Πρίγκιπος καὶ Διοικητοῦ τῆς Σάμου Κ. Κ. Γ. Κρεστίδην.

Ἐκ λ α μ π ρ ό τ α τ ε.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 16,234 καὶ ὑπὸ τῆς σημερινῆς ἡμερομηνίας προσκλήσεως τῆς Γ. Ε. δι' ἧς μᾶς συντροφεύετε δύο φύλλα ἐφημερίδος « αἱ Εὐχαὶ τῶν Λαῶν » ἐν Σάμῳ ἐκδιδομένης, ὁμοῦ καὶ ἀντίγραφον ἐπιστολῆς τοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει Ὀθωμανικοῦ Προξένου, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 11/23 Μαρτίου Γ. Ε. πρὸς τὴν Γ. Ε. διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ πληροφορίας δι' ὅσα ἀναφέρουν αἱ ῥηθεις αἱ ἐφημερίδες, περὶ τῶν ἀδελφῶν Ρούβα καὶ τοῦ ὑπὸ Ῥωσσοεμπορικὴν σημαίαν πλοίου των, ὁ Πρόδρομος, καὶ τοῦτου συνεπεῖα ἡ Γ. Ε. μᾶς προσκαλεῖ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἵνα εἰς ἀπάντησιν ἐκθέσωμεν ὅ,τι γνωρίζομεν περὶ τῆς ὄντως γελοιώδους ἀνυπόστατου ἐκθέσεως

τοῦ Ἀδάμ Ρούβα, καταχωρηθείσης εἰς τὸν 1 ἀριθμὸν τῆς ῥηθείσης ἐφημερίδος, ἀφορώσης τὸν ῥηθέντα Ἀδάμ Ρούβα, καὶ τὸ ὑπὸ Ῥωσσοεμπορικὴν σημαίαν πλοῖον ὁ Πρόδρομος τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ Ρούβα κτλ. Τὸ Ῥωσικὸν τοῦτο ἀντιπρόξενον σπεύδει νὰ πληροφορήσῃ τὴν Γ. Ε. ὅτι τὸ ὑπὸ Ῥωσσοεμπορικὴν σημαίαν μνησθέν πλοῖον ὁ Πρόδρομος τῶν ἀδελφῶν Ρούβα δικαιοῦμενον ὑπὸ τοῦ Δημητρίου Ρούβα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὸν 9 θορίον τοῦ 1848 παρὰ λαβὴν τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα παρὰ τῆς ἐκείσε Ῥωσσοαυτοκρατορικῆς Πρεσβείας κατ' εὐθεῖαν διὰ Σάμον χωρὶς φορτίον, καὶ ὅχι διὰ Μασσαλίαν, ὡς ἀναφέρει ἡ ῥηθείσα ἐκθεσις, ἀφ' οὗ παρέρλαβον οἱ ῥηθέντες ἀδελφοὶ Ρούβα τὸν μνησθέντα νεώτερον ἀδελφόντων Ἀδάμ, περιφερόμενον ἐκείσε ὡς φρενοβλαβῆ, καὶ τὴν 18 10 θορίου τοῦ Π. Ε. πρὸς τὸ ἐσπέραις ἐφθάσε τὸ ῥηθέν πλοῖον εἰς τοῦτον τὸν λιμένα Βαθέος Σάμου τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα ὁ Ἀδάμ Ρούβας, ἐνθ' ἐκοιμᾶτο ὅλον τὸ πλήρωμα, ἐμβὰς εἰς τὴν λέμβον τοῦ πλοίου, ἀνεχώρησε τοῦ λιμένος τὴν ἐπιούσαν ὁ πλοίαρχος ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸ ἐνταῦθα ὑγιονομεῖον καὶ ἐξέθεσε τὸ διατρέξαν τοῦτο περιστατικόν, τὸ δὲ ὑγιονομεῖον ἀφ' οὗ ὥρκεισε τὸν πλοίαρχον, τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ ἐπιστοποιήθη περὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ἀντικειμένου τούτου, ἐλευθεροκινώνησε τὸ πλοῖον, ὁ δὲ πλοίαρχος αὐθημερὸν ἐξέθεσε καὶ εἰς τὸ Ῥωσικὸν τοῦτο Ἀντιπρόξενον τὰ διατρέξαντα.

Ἐπομένως ἐπὶ αἰτήσῃ τοῦ ῥηθέντος πλοίαρχου, ἡ Σεβ. Διοίκησις ἐφωδίασεν αὐτὸν μετὰ διαταγὰς τῆς πρὸς ἀπάσας τὰς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς λιμενικῆς Ἀρχῆς ἀποτεινομένης, ἀφορώσας τὴν ἔρευναν καὶ σύλληψιν τοῦ Ἀδάμ Ρούβα, καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ εἰς τοὺς ζητοῦντας αὐτὸν ἀδελφούς του, κατὰ συνέπειαν δὲ τούτων ἐπέτυχον τὸν διαληφθέντα Ἀδάμ Ρούβα εἰς τὴν νῆσον τῆς Πάτμου, ἐνθα οὗτος εἶχε προσορμισθῇ μετὰ τὴν λέμβον, καὶ τὴν μὲν λέμβον παρέλαβον καὶ ἔφερον εἰς τὸ πλοῖον των, τὸν δὲ ἀδελφὸν τὸν Ἀδάμ ἀφῆκαν εἰς Πάτμον μὴ θελήσαντα νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ.

Τὸ δὲ ὑπὸ Ῥωσσοεμπορικὴν σημαίαν πλοῖον των ὁ Πρόδρομος ἐνκύλωσεν ὁ Κ. Παναγῆς Μιχαλιτζᾶς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐμβιβάσεν ἐνταῦθα κρασία μουςχάτα καὶ τὴν 16 φθίνοντος Μαρτίου ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νέαν Ἑφεσον, ἀφ' οὗ μέλλει νὰ παραλάβῃ τὸ ἐπιλοιπον φορτίον του ἀπὸ ἐλασιόλαδα καὶ νὰ διευθυνθῇ διὰ τὴν Ὀδησσὸν, κατὰ τὸ ναυλοσυμφωνητικὸν των.

Ταῦτα γνωρίζει τὸ Ῥωσικὸν τοῦτο ἀντιπρόξενον περὶ τῶν ἀδελφῶν Ρούβα, καὶ τοῦ ὑπὸ Ῥωσσοεμπορικὴν ση-

μαίαν πλοίου των, ὁ Πρόδρομος, καὶ ταῦτα ἀληθῶς διέτρεξαν, καὶ ἀπορεῖ πῶς ἡ μνηστειὰ ἐφημερίς παρεδέχθη νὰ καταχωρήσῃ εἰς τὸ πρῶτόν της φύλλον πράγματα ἀνυπόστατα, γελοιώδη καὶ τραγέλαφα, τὰ ὅποια ἀναμφιβόλως θέλουσι κάμει κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς συνδρομητάς της.

Δέχθητε, Ἐκλαμπρότατε Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ἰδιαζούσης ὑπολήψεως.

Ὁ Ῥωσικὸς Ἀντιπρόξενος

( ὑπογεγραμμένος ) Γ. Σβορώνος.

ὅτι ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἀρ. 16,280.

Τὴν 6 Ἀπριλίου 1849, ἐν Στεφανουπόλει Σάμου

Ὁ πληρεξούσιος ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Γ.

τοῦ Πρίγκιπος τῆς Σάμου.

( Τ Σ. )

Γ. Κρεστίδης.

Κατὰ τὸ ἔτος 1844 ὁ πολύτης Κουνῖνος ἐδημοσίευσεν σύγγραμμα περὶ τῶν θεραπευτικῶν τῆς λύσης μέσων, διὰ τοῦ ὁποίου συνίστα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ὑπὸ τοῦ βοτανικοῦ ὄνομα ἀναγνωρισμένου φυτὸν, σπειραία πτελεάτις *Spirea Ulmarie*. Ὁ κύριος Ὁδρβουσεμ κτηματίας ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ζαράτση ἐκοινοποίησε διὰ τῆς ἀγρονομικῆς ἐφημερίδος δύο παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ κάμῃ περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεραπευτικοῦ τούτου. Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον εὐρίσκατο μετὰ τοὺς θεραπευτικούς κύνας του παρὰ τινι τῶν φίλων του, ὁπόταν εἰς ἐκ τῶν παιδῶν τῆς οἰκίας ἐδόχθη ἀπὸ λυσσῶντα κύνα. Παρευθὺς ἐπότισαν τὸν παῖδα τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα *Campanula Glomerata* γνωρίζομένην κόνιν. Ἐπομένως ἐν διαστήματι ἐξ ἐβδομάδων τὸ ἐπότιζον μετὰ ῥίζαν σπειραίας πτελεάτιδος ἐφαρμόζοντες προσέτι καὶ καταπλάσματα ἐξ αὐτῆς ἐπὶ τῆς πληγῆς του, ὥστε τὴν 25 Ἰανουαρίου ὁ παῖς οὗτος ἦτον ὑγιής. Ἐκ δὲ τῶν ὁκτώ κυνῶν ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἐφηρμύθη ἡ σπειραία πτελεάτις ὡσαύτως ἐθεραπεύθησαν ἐνθ' οἱ λοιποὶ πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἔγινεν ἐπιτυχὴς ἡ αὐτὴ θεραπεία, προσεβλήθησαν ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ τῆς ἀσθενείας. Καὶ εἰς τὴν μίαν ὁμοῦ ὡς καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίστασιν ἡ ῥίζα ἐφηρμύθη νωπῇ.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Πετροπόλεως.

τιβέρ, ὅπου ὁ Ῥυθμέρος τὸν ἐκλείπει εἰς τὸν βόρειον πύργον. Ὁ κόμης ἐνόησε παρευθὺς ποῦ τὸν ἔφρεν ἡ ἀπιστία, ἡ δὲ εὐγενὴς του ψυχὴ ἐδυσκολεύετο νὰ ἐνοήσῃ, πῶς ἤδυνάτο ὁ ἀνεψιός του νὰ ἐξαχρησθῇ τόσον ὥστε τὰ τὸν ἀπατήσῃ μετὰ τοιαύτην κακοήθειαν.

Μετ' ὀλίγον δὲ ὁ αἷμιος ἐκεῖνος ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Γαλλίας ἐφθάσεν εἰς τὸ φρούριόν του, ὅπου ἐζήτησεν ὑψηλόφρονως παρὰ τοῦ Γοδφρέδου νὰ τῷ δώσῃ σύζυγον τὴν Ἑλεσίαν καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν Ἀρθύρον, ὑποσχόμενος εἰς τὸν κόμητα νὰ τῷ χαρίσῃ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, μὲν ὅλον ὅτι ἦτο σταθερῶς ἀποφασισμένος νὰ μὴ τὸν ἀρήσῃ ποτέ.

Ἡ ἐπίμονος καὶ γενναία πρὸς αὐτὸν καταρρόνησις τοῦ θείου του τὸν παρεκίνησε ν' ἀρπάξῃ τὸν Ἀρθύρον, καὶ εἰδομένον ἤδη πῶς ἐπέτυχεν νὰ πράξῃ τὸ νέον τοῦτο κακούργημα. Ἀφ' οὗ δὲ ἐπρόξενε καὶ ταύτην τὴν δυστυχίαν εἰς τὸν ἀτυχῆ ἐκεῖνον πατέρα, τὸν ἠπειλήσαν ὅτι θέλει φονεῦσαι τὸν υἱόν του. Ἐπρεπε λοιπὸν ὁ Γοδφρέδος νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἐνὸς τέκνου του, ἢ τὴν δυστυχίαν τοῦ ἄλλου, καὶ διὰ τὸ ἀποκριθῇ εἰς τοῦτο, τὸν ἐζήτησε πολλῶν μηνῶν διαρίαν.

Ἐν τοσούτῳ ὁ Λεοπόλδος ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸ φρούριον διὰ ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἀπέβλεπον πρὸς ἰδίαν του ἀσφάλειαν, καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἰδὼν ὅτι ὁ κόμης εἶχεν ἀφάσιν νὰ τῷ ἀρνήσῃ τὸ πᾶν, τὸν ἐξεχώρισεν ἀπὸ τὸν υἱόν του μεταχειρισθείς ὅλας ὅσας δύναται νὰ ἐπινοήσῃ ἢ ἐκδίκησις καὶ ἢ κακουργία θασάνους, διὰ νὰ καταστήσῃ δυστυχῆ τὸν Γοδφρέδον. Ἀλλὰ τὸ ἐξῆς συμβεβηκὸς ἐπέταχυνε τὸν θάνατον τοῦ κόμητος.

Ἡ κόμητσα Οὐρσουλίνσ, γνωρίζουσα πρό πολλοῦ τὸν

χαρακτῆρα τοῦ Λεοπόλδου παρεκάλεσε τὴν βασιλίτσαν Φιλίππην νὰ στείλῃ νὰ ἐρευνήσῃ εἰς τὸ φρούριον Σαιν-τιβέρ ἄλλ' εἰς μάτην, διότι ὁ Ἀρθύρος, τὸ κύριον ἀντικείμενον τῆς ἐρένης, δὲν εὐρέθη. Ὁ δὲ Λεοπόλδος, ὅστις εἶχε μάθει τὸν σκοπὸν τῆς κομήτης διὰ τινος κατασκόπου τὸν ὁποῖον εἶχε πάντοτε κεκρυμμένον εἰς τὰ πέρας τοῦ Αὐβούρν, ἀπεράσισεν ἐκ φόβου νὰ ἐκτελέσῃ τὸ κακούργημα καὶ νὰ θανατώσῃ τὸν υἱόν του. Μίαν νύκτα ἀρχήτερα πρὶν φθάσῃν οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ βασιλέως, ὑπῆγεν αὐτὸς ὁ ἴδιος συνωδευμένος ἀπὸ μόνου τὸν Ῥυθμέρον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ θυματός του. Ὁ Γοδφρέδος εἶχεν ἀποκοιμηθῇ, καὶ θαλὺς ὕπνος τὸν ἐμπόδιεν ἀπὸ τοῦ νὰ αἰσθανθῇ τοὺς ἀγρίους φωνὰς του καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ ἐναντίον εἰς τὰ φονικά κρούσματά των. Ἀφ' οὗ δὲ διεπέρασαν τὴν καρδίαν του μετὰ τὰ ξίφη των, ἐξέπνευσε, χωρὶς οὔτε τοὺς ὀφθαλμούς του ν' ἀνοίξῃ, ἡ δὲ καθαρὰ ψυχὴ του ἀπέπη εἰς τὰς οὐρανίους μονάς.

Ὅτε δὲ οἱ κακούργοι ἔστραν ἔξω τὰ ξίφη των, τὸ αἶμα ἐπήδησεν ὀρμητικῶς ἐπ' αὐτῶν, καὶ φρίττοντες ἐκύτταζον ἀλλήλους, χωρὶς νὰ δύνανται οὔτε λέξιν νὰ προσφέρωσι τεληγῆς ἐπειτα τὸ αἵματαταγὲς σῶμα μετὰ σινδόνιον, τὸ κατεβίβαν διὰ κρυφίας κλίμακος εἰς τοὺς ὀλούς, καὶ ἐκεῖ τὸν ἐκλείπει εἰς τὸ ὑπόγειον ἐκεῖνο ὅπου ἡ Ἑλεσίαν, ἐδηγομένη ἀπὸ τὴν σκιάν τοῦ πατρὸς της, εἶχεν ἐβρεῖ τὸ δυστυχὲς λείψανον ὑπὸ λίθινον τοῖχον, τὸν ὁποῖον ὁ Λεοπόλδος καὶ ὁ Ῥυθμέρος εἶχον σηκώσει βιαίως διὰ νὰ ἀποκρύψωσι καλῆ-τερον τὸ κακούργημα των.

ΚΕΦΑΛ. ΚΓ.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ οἰκτρὰ τύχη τοῦ εὐγενοῦς καὶ γενναίου Φιτσαβούρν καὶ οὕτως ὁ στρατιωτικὸς ἐκεῖνος, ὁ φέ-

λος τοῦ βασιλέως του, τὸ εἶδωλον τῆς οἰκογενείας του καὶ πατὴρ εἰδὼν τὸν ὑποτελῶν του ἀπώλετο θυμὸς τῆς ἰλαργυρίας καὶ τῆς ἀπιστίας τοῦ ἀνεψιοῦ του γενόμενος.

Ἀς ἀφήσωμεν ἤδη τὴν δυστυχὴ τύχην του, καὶ ἂς ἐπιστρέψωμεν εἰς τοὺς δύο νέους αἰχμαλώτους. Ὁ Ἀρθύρος ἐξηκολούθησε τὴν διήγησιν του οὕτω·

« Ἀφ' οὗ ἤνοιξα τὰ ὄμματα, ἀδελφὴ μου, εὐρέθην εἰς τοῦτο τὸ δωμάτιον ὅπου ἐζητοῦσα τὸν πατέρα μου φωνάζων τρομερῶς. Ἐστρέξα εἰς τὸ παράθυρον, παρετήρουν ἀπλήρτως τοὺς πύργους προσπαθῶν νὰ εὕρω τὸν πρὸς δυσμὰς ὅστις ἦτο μὲν ἀντικρὺ μου, ἀλλὰ πολὺ μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ. Ἐνόμισα δὲ ὅτι ἐπέρασεν ἀνθρώπος τις ἐνδοθεν τοῦ παραθύρου, ὅστις ἐπροχώρησε κατ' ὀλίγον πρὸς αὐτὸ, καὶ ἀνεγνώρισα τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου.

« Τὸν ἐρώναξα, ἀλλὰ δὲν ἐδύνατο νὰ με' ἀκούσῃ. Ἐπὶ ῥα λοιπὸν ἐν ἀπὸ τὰ φορέματά μου, καὶ ἀφ' οὗ τὸ ὕψωσα ὡς εἶδος σημαίας εἰς τὴν ἄκραν τοῦ παλαιοῦ τέξου μας, τὸ ἐκίνουν τοιοῦτοτρόπως ὥστε τὸ διέκρινεν ἀνοίξας δὲ τὸ παράθυρον, ἐκθαλε τὴν κεφαλὴν μου, καθὼς ἐγώ, ἀπὸ τὰς σιδηρᾶς κίγκλιδας. Ἡ περιπόθητος ἐκείνη θέα κατεπράυνεν ὀλίγον τὴν λύπην μου,

« Ἐστρεφόμην δὲ εἰς τὴν τρύπην τὴν θέσιν ἕως τὸ ἐσπέραις, καὶ τότε κατέβαινον ἀπὸ τὸ παράθυρόν μου καὶ ἐπλαγιάζον. ἄλλ' ἅμα ἀνέτελλεν ὁ ἥλιος, ἀνέβαινον πάλιν εἰς τὸ παράθυρόν μου, προσήλωνα τὰ βλέμματά μου εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πατρός μου, καὶ παρευθὺς ἐξήρχετο καὶ ἐκεῖνος εἰς τὸ παράθυρόν του, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δὲν ἀνεχώρει ἕως οὗ ἐνύκτωνε.

( ἀκολουθεῖ )

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. ΉΣΑΙΟΥ.